

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย

เรื่อง ประกาศประชาสัมพันธ์การใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย ที่อนุมัติแล้วและนำไปปฏิบัติ

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นตำบลบุงหวาย เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และได้นำเสนอเข้าที่ประชุมสภา ในสมัยประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๔ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้พิจารณาเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เสร็จเรียบร้อยแล้ว

ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย จึงประกาศประชาสัมพันธ์การใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย ที่อนุมัติแล้ว และนำไปปฏิบัติให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป
จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(ลงชื่อ).....

(นายสมบุรณ์ โสภีพันธ์)

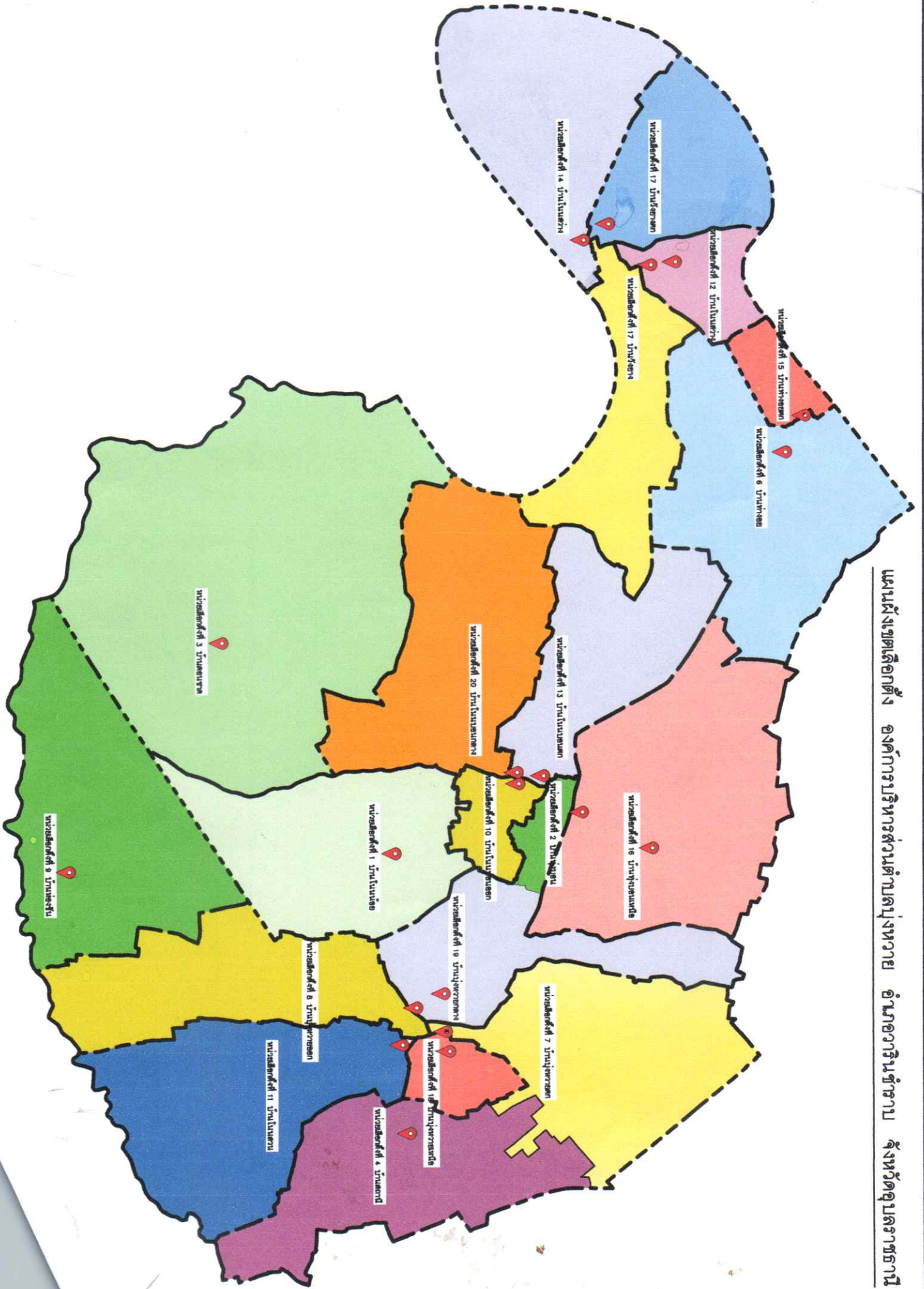
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลบ่งหวาย
ตำบลบ่งหวาย อำเภอวารินชำราบ
จังหวัดอุบลราชธานี

แผนที่แสดงเขตเลือกตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

สถิติบ้านจากทะเบียนบ้าน ตรวจสอบข้อมูลแยกรายพื้นที่ ระดับตำบล/แขวง
เขตพื้นที่ ตำบลบึงหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ตรวจสอบข้อมูลเดือนตุลาคม 2564

พื้นที่	จำนวน (หลัง)
หมู่ที่ 1 โนนน้อย	225
หมู่ที่ 2 ทุ่งบอน	120
หมู่ที่ 3 ดอนชาด	236
หมู่ที่ 4 สถานี	229
หมู่ที่ 5 วังยาง	153
หมู่ที่ 6 ท่างอย	205
หมู่ที่ 7 บึงหวายตก	257
หมู่ที่ 8 บึงหวายออก	203
หมู่ที่ 9 ห่องชัน	185
หมู่ที่ 10 โนนบอน	119
หมู่ที่ 11 โนนสวน	191
หมู่ที่ 12 ท่าขอนไม้ยูง	130
หมู่ที่ 13 โนนบอนตก	128
หมู่ที่ 14 โนนสว่าง	107
หมู่ที่ 15 ท่างอยตก	91
หมู่ที่ 16 ทุ่งบอนเหนือ	196
หมู่ที่ 17 วังยางตก	149
หมู่ที่ 18 บึงหวายเหนือ	124
หมู่ที่ 19 บึงหวายกลาง	271
หมู่ที่ 20 โนนบอนกลาง	136
รวม	3,455

สถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน ตรวจสอบข้อมูลแยกรายพื้นที่ ระดับตำบล/แขวง
เขตพื้นที่ ตำบลบึงหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ตรวจสอบข้อมูลเดือนตุลาคม 2564

พื้นที่	ชาย	หญิง	รวม
หมู่ที่ 1 โนนน้อย	358	362	720
หมู่ที่ 2 ทุ่งบอน	197	228	425
หมู่ที่ 3 ดอนขาด	450	419	869
หมู่ที่ 4 สถานี	280	331	611
หมู่ที่ 5 วังยาง	263	261	524
หมู่ที่ 6 ท่างอย	365	359	724
หมู่ที่ 7 บึงหวายตก	218	221	439
หมู่ที่ 8 บึงหวายออก	308	358	666
หมู่ที่ 9 ห่องชัน	335	305	640
หมู่ที่ 10 โนนบอน	210	223	433
หมู่ที่ 11 โนนสวน	289	326	615
หมู่ที่ 12 ท่าขอนไผ่ยุง	264	266	530
หมู่ที่ 13 โนนบอนตก	236	230	466
หมู่ที่ 14 โนนสว่าง	237	209	446
หมู่ที่ 15 ท่างอยตก	174	183	357
หมู่ที่ 16 ทุ่งบอนเหนือ	349	359	708
หมู่ที่ 17 วังยางตก	332	306	638
หมู่ที่ 18 บึงหวายเหนือ	192	202	394
หมู่ที่ 19 บึงหวายกลาง	330	331	661
หมู่ที่ 20 โนนบอนกลาง	229	236	465
รวม	5,616	5,715	11,331

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลปงหวาย
เรื่อง อนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ -๒๕๗๐)

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลปงหวาย ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นตำบลปงหวาย เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๔ และได้นำเสนอเข้าที่ประชุมสภา ในสมัยประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๔ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๔ และสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้พิจารณาเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เสร็จเรียบร้อยแล้ว

ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลปงหวาย นับถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๖๔

(นายสมบุญ โสภีพันธ์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปงหวาย

สารบัญเรื่อง

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๑	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑.	ด้านกายภาพ	๑
๒.	ด้านการเมือง/การปกครอง	๒
๓.	ประชากร	๒
๔.	สภาพทางสังคม	๕
๕.	ระบบบริการพื้นฐาน	๖
๖.	ระบบเศรษฐกิจ	๖
๗.	ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๗
๘.	ทรัพยากรธรรมชาติ	๗
๙.	อื่นๆ	
	- แผนภูมิโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการตามแผนอัตรากำลัง	๙
ส่วนที่ ๒	ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑.	ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา	๒๒
๒.	การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๘๕
ส่วนที่ ๓	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ	
๑.	ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๑๐๒
๒.	บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๑๐๓
ส่วนที่ ๔	การติดตามและประเมินผล	
๑.	กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล	๒๖๘
๒.	ระเบียบวิธีในการติดตามและประเมินผล	๒๖๘
๓.	กาติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๒๖๙
๔.	สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๒๗๗
๕.	ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๒๗๗

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย ได้จัดตั้งตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ประกาศเมื่อวันที่ ๑๖ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๙

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านโนนน้อย ตำบลบุงหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เนื้อที่ของตำบล มีพื้นที่ทั้งหมด ๒๗,๕๐๐ ไร่ หรือ ๔๔ ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอวารินชำราบ ๑๒ กิโลเมตร

ทิศเหนือ	จดเขตตำบลหนองกินเพล อ.วารินชำราบ และจดเขตตำบลหนองบ่อ อ.เมืองอุบลราชธานี
ทิศใต้	จดเขตตำบลท่าลาด อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี
ทิศตะวันออก	จดเขตตำบลโนนผึ้ง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี
ทิศตะวันตก	จดเขตตำบลท่าลาด อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี และจดเขตตำบลหนองแก้ว อ.กันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย ตั้งอยู่ที่หมู่ ๑ บ้านโนนน้อย ตำบลบุงหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เนื้อที่ของตำบลบุงหวาย มีพื้นที่ทั้งหมด ๒๗,๕๐๐ ไร่ หรือ ๔๔ ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอวารินชำราบ ๑๒ กิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จดเขตตำบลหนองกินเพล อ.วารินชำราบและเขตตำบลหนองบ่อ อ.เมืองอุบลราชธานี
ทิศใต้	จดเขตตำบลท่าลาด อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี
ทิศตะวันออก	จดเขตตำบลโนนผึ้ง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี
ทิศตะวันตก	จดเขตตำบลท่าลาด อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี และเขตตำบลหนองแก้ว อ.กันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ

เนื้อที่

พื้นที่ทั้งหมด ๒๗,๕๐๐ ไร่ หรือ ๔๔ ตารางกิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไป เป็นที่ราบติดกับแม่น้ำมูล มีแหล่งน้ำผิวดินหลายแห่ง เป็นแหล่งน้ำต้นเขิน ป่าไม่มีสภาพสมบูรณ์ ชาวบ้านได้อนุรักษ์ให้เป็นป่าชุมชนระดับตำบล ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านเป็นถนนลาดยางบางส่วน เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบางส่วนและบางส่วนยังเป็นถนนลูกรัง

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปคล้ายกับจังหวัดอื่นๆในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือมีอากาศร้อนจัดในฤดูร้อน และอากาศค่อนข้างหนาวในฤดูหนาว มีความแตกต่างของแต่ละฤดูอย่างเห็นได้ชัด มีอุณหภูมิสูงตลอดปี ส่วนฤดูฝนมีฝนตกชุกในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกันยายน

๑.๔ ลักษณะของดิน

ทรัพยากรดินในเขตพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มดินไร่ ซึ่งมีลักษณะเป็นดินร่วนถึงดินปนทราย เป็นที่ราบและดินดอน มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงต่ำ รองลงมาคือกลุ่มดินนา มีการระบายน้ำไม่ค่อยดี มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงต่ำ นอกจากนี้ยังพบการพังทลายของดินบริเวณตลิ่งริมฝั่งแม่น้ำมูล

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีพื้นที่ติดกับแม่น้ำมูลจำนวน ๖ หมู่บ้าน มีแหล่งน้ำผิวดินหลายแห่ง เป็นแหล่งน้ำต้นเขิน ใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร การประมงของชุมชน พบปัญหาขาดแคลนน้ำช่วงฤดูแล้งและปัญหาน้ำท่วมช่วงฤดูฝน

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ป่าไม้เป็นลักษณะป่าชุมชนขนาดใหญ่

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เขตการปกครอง

ในพื้นที่ตำบลบึงห้วยมีจำนวน ๒๐ หมู่บ้าน๓,๔๑๓.....ครัวเรือน มีประชากร.....๑๑,๒๘๓...คน แยกเป็นชาย.....๕,๕๙๕...คน หญิง.....๕,๗๐๓...คน

๒.๒ เขตการเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลบึงห้วย มีจำนวนผู้บริหาร ๔ คน ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒ คน และเลขาฯการ นายองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน มีจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๐ คน มาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ ๑ คน จำนวน ๒๐ หมู่บ้าน

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๑๕ ปี ชาย ๔,๖๓๒ คน หญิง ๔,๗๖๗ คน รวม ๙,๓๙๙ คน

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๑๘ ปี ชาย ๔,๓๙๗ คน หญิง ๔,๕๕๗ คน รวม ๘,๙๕๔ คน

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๒๐ ปี ชาย ๔,๒๖๒ คน หญิง ๔,๔๒๔ คน รวม ๘,๖๘๖ คน

จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนทหาร ชาย ๘๑ คน หญิง - คน รวม ๘๑ คน

จำนวนผู้เข้ารับการเกณฑ์ทหาร ชาย ๗๑ คน หญิง - คน รวม ๗๑ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ - ๕ ปี และการคาดการณ์ในอนาคต)

รายการ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ประชากรชาย	๕,๕๐๘	๕,๕๖๑	๕,๕๕๗	๕,๖๐๒	๕,๕๙๕
ประชากรหญิง	๕,๖๓๑	๕,๖๖๐	๕,๖๗๐	๕,๖๙๐	๕,๗๐๓
ครัวเรือน	๓,๒๐๙	๓,๒๗๖	๓,๓๓๘	๓,๔๐๑	๓,๔๑๘

หมู่ที่ / ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร		
		ชาย	หญิง	รวม
๑ บ้านโนนน้อย	๒๒๒	๓๕๓	๓๕๙	๗๑๒
๒ บ้านทุ่งบอน	๑๒๐	๑๙๕	๒๓๑	๔๒๖
๓ บ้านดอนขาด	๒๓๓	๔๔๕	๔๑๘	๘๖๓
๔ บ้านสถานี	๒๒๔	๒๗๖	๓๓๔	๖๑๐
๕ บ้านวังยาง	๑๕๐	๒๖๒	๒๕๕	๕๑๗
๖ บ้านท่าออย	๒๐๒	๓๖๕	๓๕๖	๗๒๑
๗ บ้านบึงหวายตก	๒๕๖	๒๒๐	๒๒๓	๔๔๓
๘ บ้านบึงหวายออก	๒๐๑	๓๐๗	๓๕๖	๖๖๓
๙ บ้านห้องชั้น	๑๘๓	๓๓๔	๓๐๖	๖๔๐
๑๐ บ้านโนนบอนออก	๑๑๘	๒๑๓	๒๒๐	๔๓๓
๑๑ บ้านโนนสวน	๑๙๐	๒๙๐	๓๒๔	๖๑๔
๑๒ บ้านท่าขอนไผ่ยุง	๑๒๙	๒๖๖	๒๖๓	๕๒๙
๑๓ บ้านโนนบอนตก	๑๒๘	๒๓๖	๒๓๐	๔๖๖
๑๔ บ้านโนนสว่าง	๑๐๗	๒๓๙	๒๑๒	๔๕๑
๑๕ บ้านท่าออยตก	๙๑	๑๗๕	๑๘๒	๓๕๗
๑๖ บ้านทุ่งบอนเหนือ	๑๙๔	๓๔๖	๓๕๙	๗๐๕
๑๗ บ้านวังยางตก	๑๔๗	๓๒๙	๓๐๒	๖๓๑
๑๘ บ้านบึงหวายเหนือ	๑๒๓	๑๘๙	๒๐๓	๓๙๒
๑๙ บ้านบึงหวายกลาง	๒๖๖	๓๒๙	๓๓๗	๖๖๖
๒๐ บ้านโนนบอนกลาง	๑๓๔	๒๒๖	๒๓๓	๔๕๙
รวม	๓,๔๑๘	๕,๕๙๕	๕,๗๐๓	๑๑,๒๙๘

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากรระบุช่วงอายุของประชากร เช่น

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุน้อยกว่า ๑ ปี	๔๖	๕๓	๙๙
อายุ ๑ ปี	๕๒	๕๑	๑๐๓
อายุ ๒ ปี	๕๖	๔๐	๙๖
อายุ ๓ ปี	๖๑	๖๑	๑๒๒
อายุ ๔ ปี	๕๖	๕๗	๑๑๓
อายุ ๕ ปี	๕๕	๕๐	๑๐๕
อายุ ๖ ปี	๖๑	๕๔	๑๑๕
อายุ ๗ ปี	๕๕	๖๗	๑๒๒
อายุ ๘ ปี	๖๖	๖๙	๑๓๕
อายุ ๙ ปี	๗๐	๖๓	๑๓๓
อายุ ๑๐ ปี	๘๐	๖๙	๑๔๙
อายุ ๑๑ ปี	๗๗	๖๖	๑๔๓
อายุ ๑๒ ปี	๖๖	๗๓	๑๓๙
อายุ ๑๓ ปี	๗๓	๘๖	๑๕๙
อายุ ๑๔ ปี	๗๖	๖๑	๑๓๗
อายุ ๑๕ ปี	๖๗	๗๒	๑๓๙
อายุ ๑๖ ปี	๖๘	๗๐	๑๓๘
อายุ ๑๗ ปี	๙๐	๗๕	๑๖๕
อายุ ๑๘ ปี	๖๔	๕๕	๑๑๙
อายุ ๑๙ ปี	๗๕	๖๗	๑๔๒
อายุ ๒๐ ปี	๖๔	๖๖	๑๓๐
อายุ ๒๑ ปี	๘๘	๗๙	๑๖๗
อายุ ๒๒ ปี	๖๔	๘๑	๑๔๕
อายุ ๒๓ ปี	๗๑	๙๒	๑๖๓
อายุ ๒๔ ปี	๗๔	๘๗	๑๖๑
อายุ ๒๕ ปี	๙๙	๘๑	๑๘๐
อายุ ๒๖ ปี	๘๘	๘๔	๑๗๒
อายุ ๒๗ ปี	๘๘	๘๔	๑๗๒
อายุ ๒๘ ปี	๙๙	๙๗	๑๙๖
อายุ ๒๙ ปี	๘๙	๘๖	๑๗๕
อายุ ๓๐ ปี	๘๘	๗๘	๑๖๖
อายุ ๓๑ ปี	๙๖	๘๘	๑๘๔
อายุ ๓๒ ปี	๖๓	๗๕	๑๓๘
อายุ ๓๓ ปี	๗๕	๘๓	๑๕๘
อายุ ๓๔ ปี	๙๐	๘๖	๑๗๖

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ ๓๕ ปี	๘๑	๗๖	๑๕๗
อายุ ๓๖ ปี	๗๒	๗๕	๑๔๗
อายุ ๓๗ ปี	๗๘	๗๔	๑๕๒
อายุ ๓๘ ปี	๖๙	๗๙	๑๔๘
อายุ ๓๙ ปี	๗๘	๘๓	๑๖๑
อายุ ๔๐ ปี	๑๐๖	๗๕	๑๘๑
อายุ ๔๑ ปี	๙๑	๙๒	๑๘๓
อายุ ๔๒ ปี	๑๐๖	๙๙	๒๐๕
อายุ ๔๓ ปี	๗๙	๙๑	๑๗๐
อายุ ๔๔ ปี	๑๐๗	๑๐๙	๒๑๖
อายุ ๔๕ ปี	๘๑	๖๙	๑๕๐
อายุ ๔๖ ปี	๙๔	๘๔	๑๗๘
อายุ ๔๗ ปี	๙๔	๘๓	๑๗๗
อายุ ๔๘ ปี	๘๗	๘๘	๑๗๕
อายุ ๔๙ ปี	๑๐๖	๙๖	๒๐๒
อายุ ๕๐ ปี	๘๐	๑๐๔	๑๘๔
อายุ ๕๑ ปี	๙๗	๘๗	๑๘๔
อายุ ๕๒ ปี	๘๒	๑๐๔	๑๘๖
อายุ ๕๓ ปี	๑๐๓	๑๐๑	๒๐๔
อายุ ๕๔ ปี	๘๗	๘๓	๑๗๐
อายุ ๕๕ ปี	๑๐๙	๘๐	๑๘๙
อายุ ๕๖ ปี	๘๓	๙๙	๑๘๒
อายุ ๕๗ ปี	๗๙	๙๘	๑๗๗
อายุ ๕๘ ปี	๖๗	๘๒	๑๔๙
อายุ ๕๙ ปี	๗๕	๖๑	๑๓๖
อายุ ๕๘ ปี	๖๗	๘๒	๑๔๙
อายุ ๕๙ ปี	๗๕	๖๑	๑๓๖
อายุ ๖๐ ปี	๖๗	๖๘	๑๓๕
อายุ ๖๑ ปี	๗๙	๗๗	๑๕๖
อายุ ๖๒ ปี	๖๐	๕๖	๑๑๖
อายุ ๖๓ ปี	๕๑	๖๗	๑๑๘
อายุ ๖๔ ปี	๕๐	๗๔	๑๒๔
อายุ ๖๕ ปี	๖๐	๖๔	๑๒๔
อายุ ๖๖ ปี	๕๘	๖๑	๑๑๙
อายุ ๖๗ ปี	๕๑	๓๓	๘๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ระบุช่วงอายุของประชากร เช่น

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ ๖๘ ปี	๔๓	๓๙	๘๒
อายุ ๖๙ ปี	๒๕	๕๒	๗๗
อายุ ๗๐ ปี	๔๗	๕๑	๙๘
อายุ ๗๑ ปี	๓๓	๓๕	๖๘
อายุ ๗๒ ปี	๒๙	๓๗	๖๖
อายุ ๗๓ ปี	๒๘	๒๕	๕๓
อายุ ๗๔ ปี	๙	๒๖	๓๕
อายุ ๗๕ ปี	๑๐	๑๔	๒๔
อายุ ๗๖ ปี	๙	๒๒	๓๑
อายุ ๗๗ ปี	๑๑	๑๓	๒๔
อายุ ๗๘ ปี	๑๔	๑๘	๓๒
อายุ ๗๙ ปี	๑๘	๒๗	๔๕
อายุ ๘๐ ปี	๑๓	๓๑	๔๔
อายุ ๘๑ ปี	๑๓	๒๔	๓๗
อายุ ๘๒ ปี	๑๓	๗	๒๐
อายุ ๘๓ ปี	๑๓	๑๖	๒๙
อายุ ๘๔ ปี	๗	๑๒	๑๙
อายุ ๘๕ ปี	๘	๑๕	๒๓
อายุ ๘๖ ปี	๗	๑๑	๑๘
อายุ ๘๗ ปี	๘	๔	๑๒

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ ๘๘ ปี	๕	๙	๑๔
อายุ ๘๙ ปี	๘	๙	๑๗
อายุ ๙๐ ปี	๐	๔	๔
อายุ ๙๑ ปี	๑	๖	๗
อายุ ๙๒ ปี	๐	๑	๑
อายุ ๙๓ ปี	๒	๓	๕
อายุ ๙๔ ปี	๑	๒	๓
อายุ ๙๕ ปี	๒	๐	๒
อายุ ๙๖ ปี	๐	๑	๑
อายุ ๙๗ ปี	๑	๐	๑
อายุ ๙๘ ปี	๐	๐	๐
อายุ ๙๙ ปี	๐	๑	๑
อายุ ๑๐๐ ปี	๐	๐	๐
อายุมากกว่า ๑๐๐ ปี	๐	๐	๐
เกิดปีไทย	๐	๐	๐
รวม	๕,๕๙๕	๕,๗๐๓	๑๑,๒๙๘

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

มีโรงเรียนอยู่ในพื้นที่ตำบลบึงหวาย จำนวน ๖ โรงเรียน อยู่ในเขตความรับผิดชอบเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต ๔

ระดับประถมศึกษา จำนวน ๖ โรงเรียน ประกอบด้วย

- โรงเรียนบ้านบึงหวาย
- โรงเรียนบ้านโนนบอน
- โรงเรียนบ้านห้องซัน
- โรงเรียนบ้านดอนชาด
- โรงเรียนบ้านวังยาง
- โรงเรียนบ้านท่างอย

โรงเรียนขยายโอกาส จำนวน ๒ โรงเรียน

- โรงเรียนบ้านวังยาง
- โรงเรียนบ้านโนนบอน

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโนนน้อย
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพทุ่งบอน
- รถบริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน จำนวน ๑ คัน
- สถานพยาบาลเอกชน ๒ แห่ง

๔.๓ การสังคมสงเคราะห์

- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน ๑,๗๒๔ คน
- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยความพิการ จำนวน ๖๕๒ คน
- ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๑๘ คน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การเดินทางสะดวก

ทางรถยนต์ พื้นที่ตั้งอยู่ในถนนสายหลักเส้น ๒๒๖ (ถนนอุบลราชธานี – ศรีสะเกษ)

ทางรถไฟ มีรถไฟวิ่งผ่าน สถานีรถไฟอยู่อย่างสวยงาม วิ่งผ่านทุกวัน จากกรุงเทพมหานคร บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ สู่ปลายทางที่อำเภอวารินชำราบ

๕.๒ การไฟฟ้า

ปัจจุบันในพื้นที่ตำบลทุ่งหวาย มีไฟฟ้าเข้าถึง ๒๐ หมู่บ้าน แต่ประชาชนยังมีไฟฟ้าส่องสว่างใช้ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่เพราะประชาชนบางส่วนได้ตั้งที่อยู่อาศัยรอบนอกหมู่บ้านจึงทำให้การขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างยังไม่ทั่วถึง ประชาชนในพื้นที่ตำบลทุ่งหวายยังมีความต้องการที่จะให้ขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างและไฟฟ้าการเกษตรให้ครอบคลุมพื้นที่เพื่อให้ประชาชนทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้

๕.๓ การประปา

มีประปาหมู่บ้าน และการประปาส่วนภูมิภาคให้บริการเป็นบางส่วน

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในพื้นที่ตำบลทุ่งหวายมีอาชีพด้านการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ ทำนาปีเป็นหลักและทำนาหลังฤดูน้ำลด ปลูกพืชไร่ ที่สำคัญคือปลูกมันสำปะหลัง ทำนาบัว ปลูกพืชสวนครัวที่สำคัญ ผักชะแยง ใบบัวบก ต้นหอม

๖.๒ การประมง

มีการทำประมงในครัวเรือน จับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ และการเลี้ยงปลาในกระชัง เนื่องจากมีน้ำมูลไหลผ่าน

๖.๓ การท่องเที่ยว

มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน เกิดหาดทรายบ้านวังยาง ปากซีกมูลเหมาะแก่การส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นที่ตั้งของ วัดปานานาชาติ เส้นทางธรรมที่ใจดังไปทั่วโลก

๖.๔ อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่น สีน้าจักรสาน ไม้กวาดทางมะพร้าว ไม้กวาดเสียนตาล เพอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ ไม้เสียบลูกชิ้น ไม้ปักไก่

๖.๕ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

วิสาหกิจชุมชน ได้แก่ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตไม้กวาด หมู่ ๘ , ชุมชนเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาด หมู่ ๓ , ชุมชนผักสวนครัวทำขนมไม้งุ่น หมู่ ๑๒ , ชุมชนออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านบุ่งหวายเหนือ หมู่ ๑๘ , ชุมชนผลิตภัณฑ์รองเท้าบ้านทุ่งบอน

กลุ่มอาชีพ ได้แก่ กลุ่มพัฒนาสตรีผ้าไทย หมู่ ๑๙ , กลุ่มไม้กวาดพัฒนา หมู่ ๙ , กลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ หมู่ ๓ , กลุ่มสตรีทำไม้กวาด หมู่ ๘

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ประกอบด้วยวัด/สำนักสงฆ์ ๑๓ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

มีประเพณีทำบุญสังฆทานทุกวัดในพื้นที่ตำบลบุ่งหวาย โดยสับเปลี่ยนเป็นเจ้าภาพให้ครบทุกวัด ในช่วงเข้าพรรษาของทุกๆ ปี

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

การจักรสานเครื่องใช้ในครัวเรือนพัฒนาจนเป็นอาชีพ เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน สามารถสร้างรายได้เป็นสินค้า OTOP ของตำบล

ใช้ภาษาอีสานเป็นภาษาถิ่น

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ผักชะแยง ใบบัวบก ฝักบัว หอมแบ่ง แคร่ไม้ไผ่ ไม้กวาดทางมะพร้าว เครื่องจักรสาน

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

- แม่น้ำมูลไหลผ่าน ๖ หมู่บ้าน
 - ฝายน้ำ จำนวน ๒ ฝาย
 - สระน้ำ บ่อน้ำ และน้ำผิวดิน
- แหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำทำการเกษตร
- ปากน้ำชีไหลมาบรรจบแม่น้ำที่หาดวังยาง ม.๑๒
 - บึงปลาหลาก ม.๑๒
 - หนองนางวัย ม.๑๘
 - หนองหอ ม.๑
 - หนองผือ ม.๑๙
 - หนองขาม ม.๑๖
 - หนองตะกาบ ม.๓
 - ห้วยหม้อทอง ม.๑๓ . ม.๒๐
 - ห้วยฝับ ม.๓ , ม.๙ , ม.๑ , ม.๔

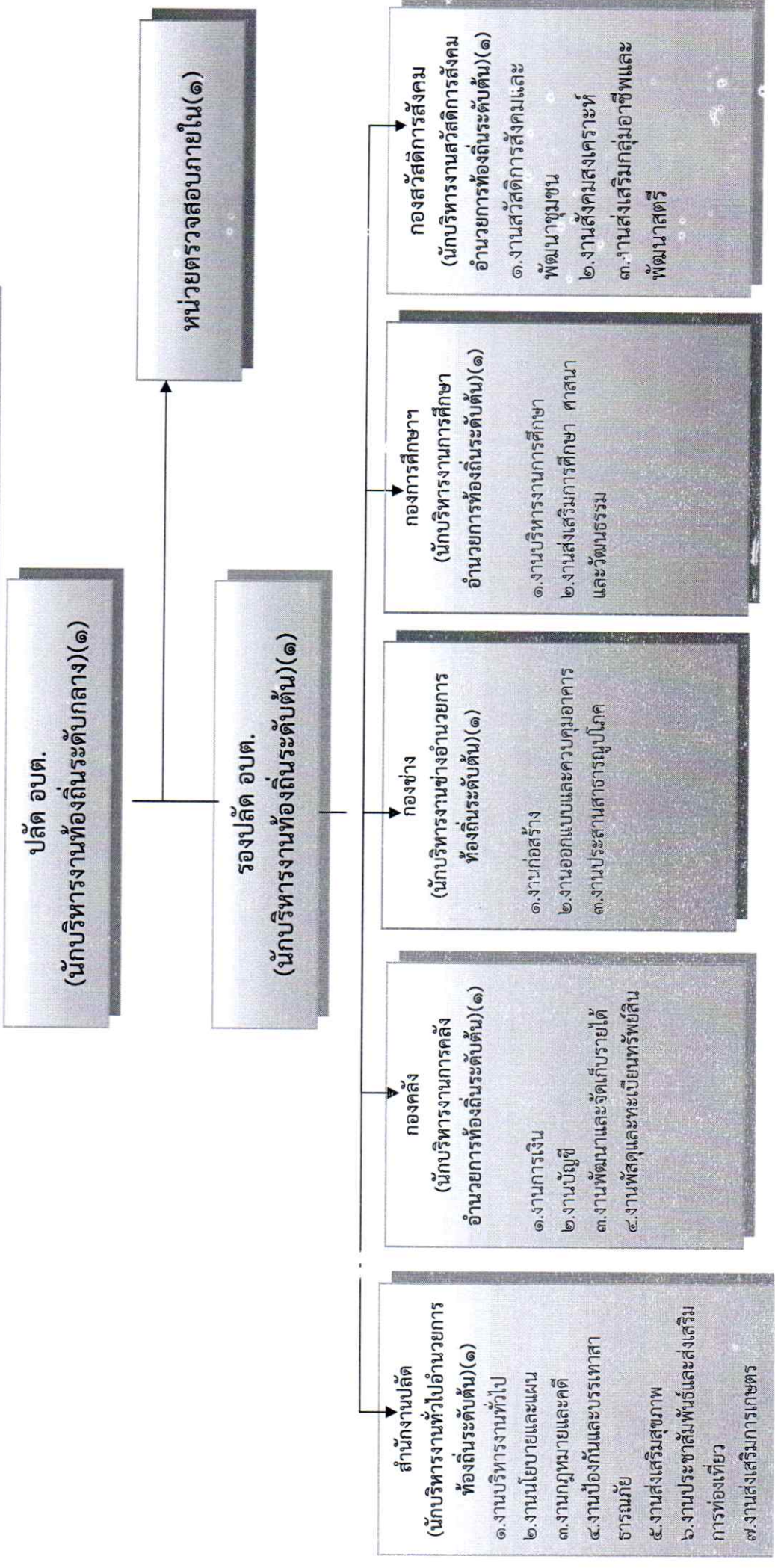
๘.๒ ป่าไม้

ป่าไม้เป็นลักษณะป่าชุมชนขนาดใหญ่

๘.๒ ป่าไม้

ป่าไม้เป็นลักษณะป่าชุมชนขนาดใหญ่

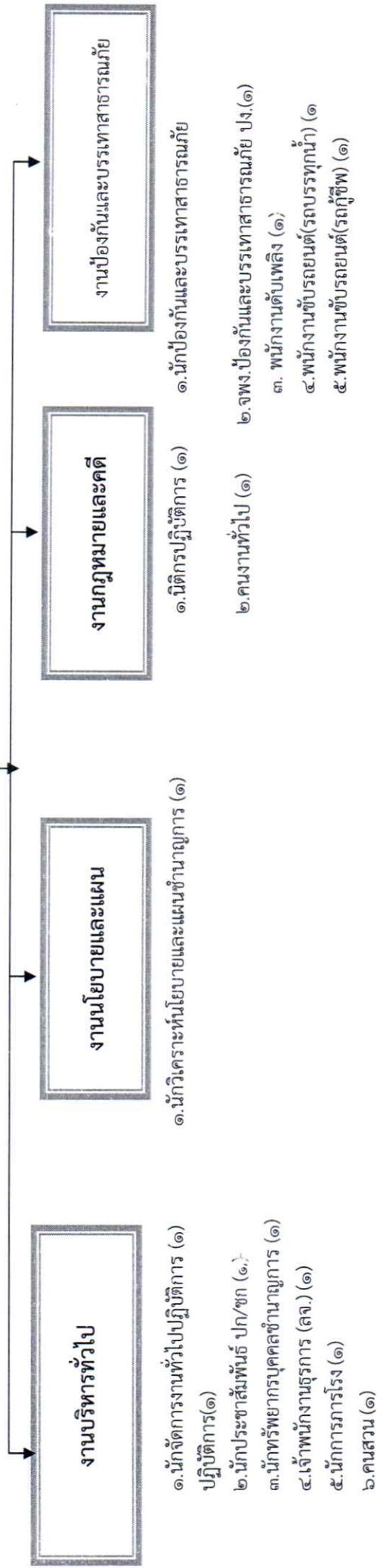
แผนภูมิโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการตามแผนอัตรากำลัง ๓ ปี
(ตามระบบจำแนกตำแหน่ง ในระบบแท่ง)
องค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

โครงสร้างสำนักงานปลัด อบต.บุงหวาย

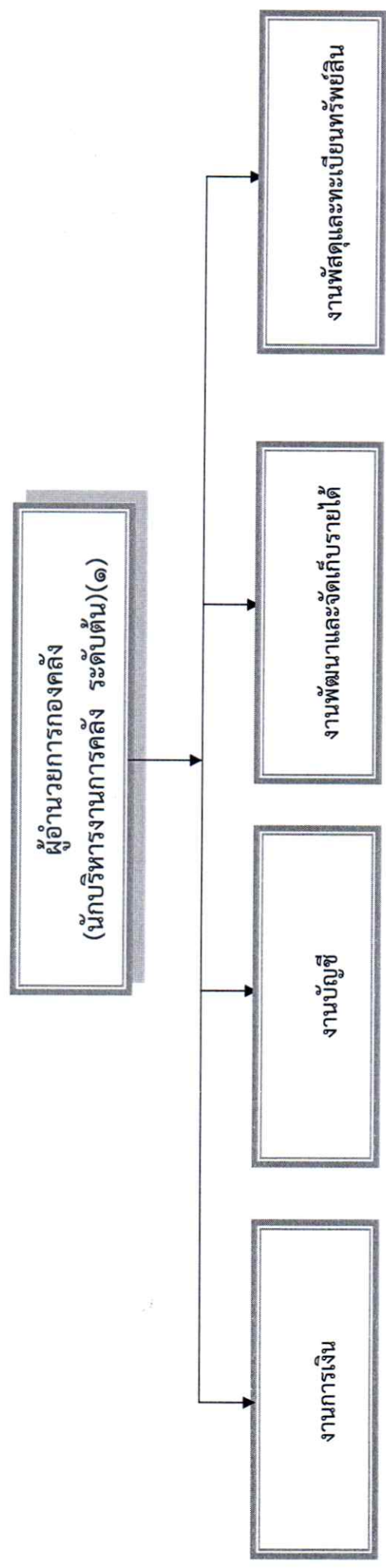
หัวหน้าสำนักงานปลัด อบต.

นาง รุ่งเรือง รุ่งเรือง / ๔๖๕๕ / ๔๖๕๕

ระดับ	อำนาจการท้องถิ่น			วิชาการ				ทั่วไป			ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง		รวม
	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส		ภารกิจ	ทั่วไป	
จำนวน	๑	-	-	๔	๒	-	-	๑	-	-	๑	๑	๑๒	๒๒

โครงสร้างกองคลัง อบต.บึงหวาย

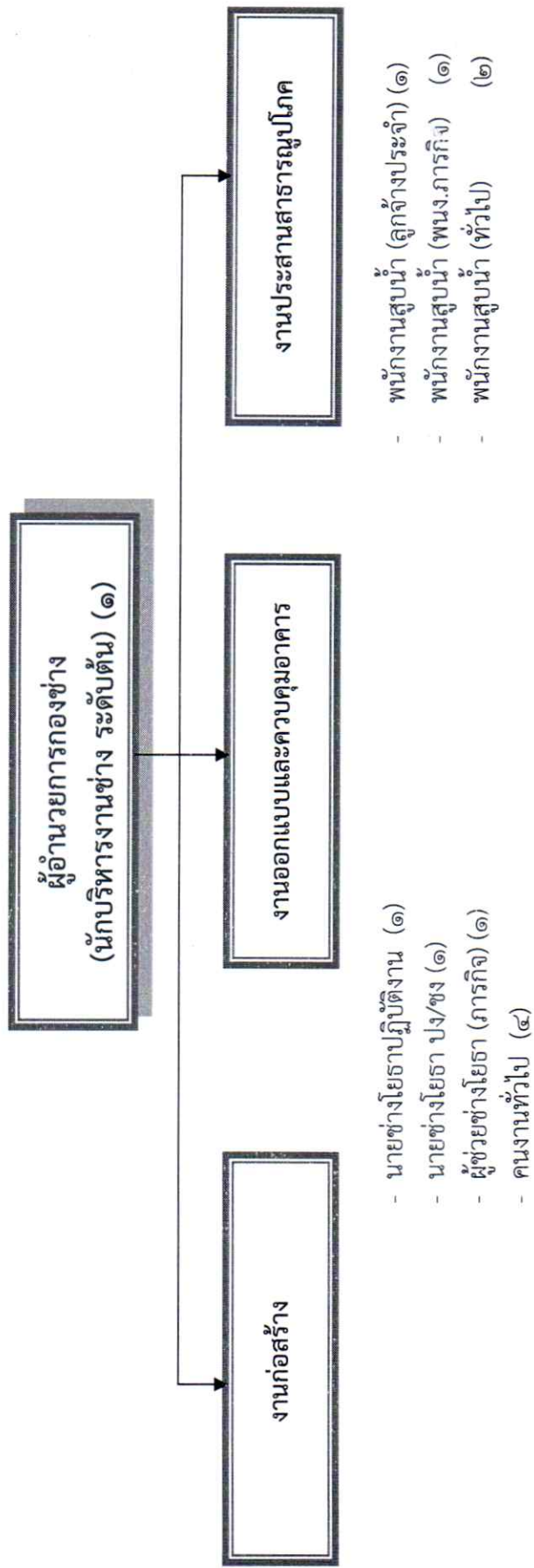
- นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ (๑)
 - พนักงานทั่วไป (ช่วยงานการเงินและบัญชี) (๑)
 - พนักงานทั่วไป (๑)

- นักวิชาการจัดเก็บรายได้ปฏิบัติการ(๑)
 - จพง.จัดเก็บรายได้ปฏิบัติงาน (๑)
 - พนักงานทั่วไป (ช่วยงานจัดเก็บรายได้) (๑)

- นักวิชาการพัสดุ
 - พนักงานทั่วไป (ช่วยงาน)

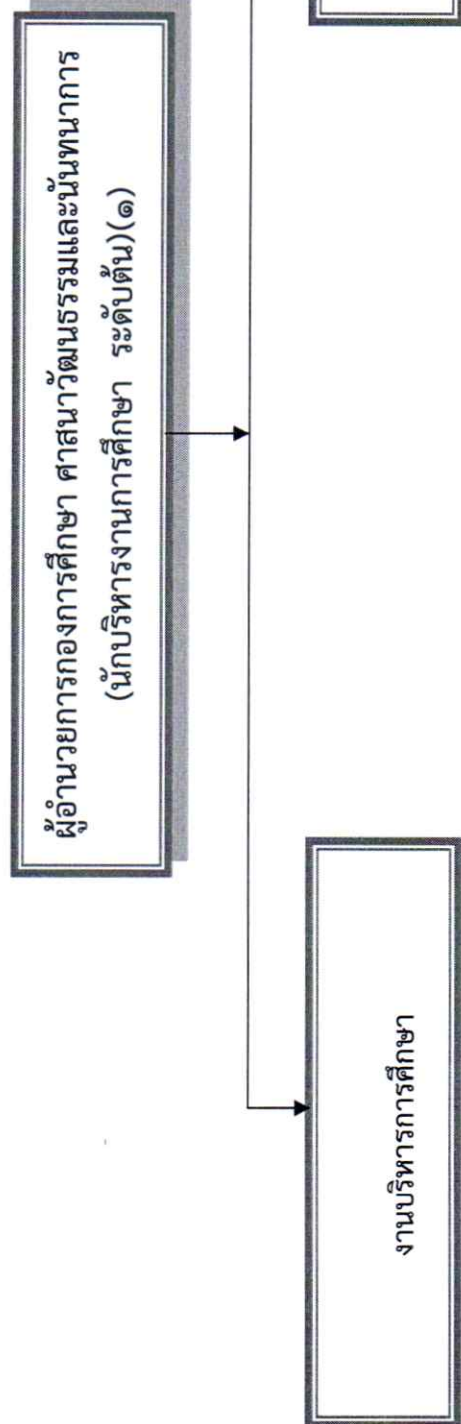
ระดับ	อำนาจการท้องถิ่น			วิชาการ				ทั่วไป			ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง		รวม
	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส		ภารกิจ	ทั่วไป	
จำนวน	๑	-	-	๓	-	-	-	๑	-	-	-	-	๔	๙

โครงสร้างกองช่าง อบต.ปungห้วย

ระดับ	อำนาจการท้องถิ่น			วิชาการ				ทั่วไป			ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง		รวม
	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส		ภารกิจ	ทั่วไป	
จำนวน	๑	-	-	-	-	-	-	๒	-	-	๑	๒	๖	๑๒

โครงสร้างกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม อบต.ปุงห้วย

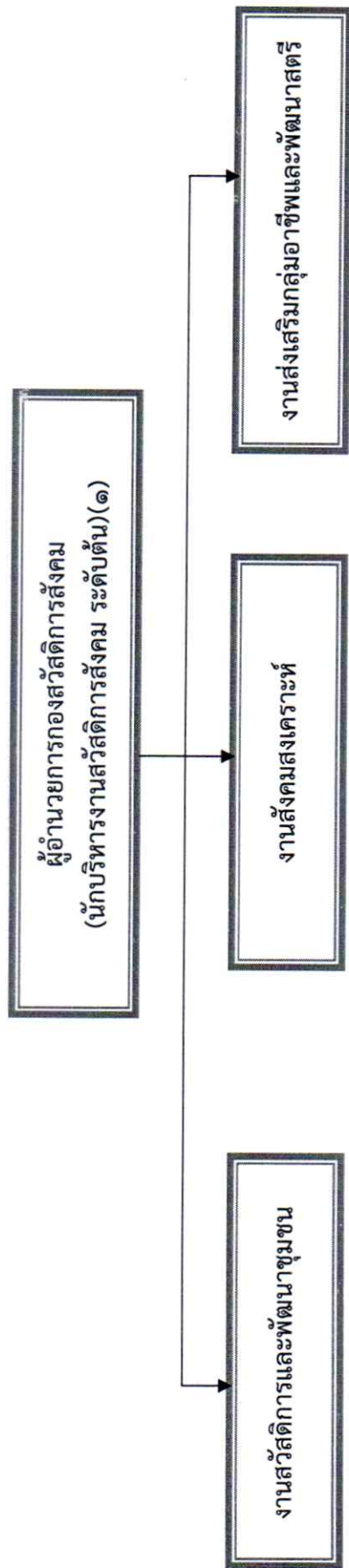

- นักวิชาการศึกษาชำนาญการ (๑)
- คนงานทั่วไป (ช่วยงานธุรการ) (๑)

- นักสันทนการ ปก/ชก (๑)
- ครู (คศ.๑) (๒)
- ครูผู้ดูแลเด็ก (๒)
- ปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กเล็ก (ผู้ดูแลเด็ก) (๒)

ระดับ	อำนาจการท้องถิ่น			วิชาการ				ทั่วไป			ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง		พนักงานครู อบต.		รวม
	ต้น	กลาง	สูง	ปก	ชก	ชพ	ชช	ปง	ชง	อส		ภารกิจ	ทั่วไป	ครู	ครูผู้ดูแล เด็ก	
จำนวน	๑	-	-	๑	๑	-	-	-	-	-	-	-	๗	๒	๒	๑๔

โครงสร้างกองสวัสดิการสังคม อบต.บึงหวาย

- นักพัฒนาชุมชน ปก/ชก (๑)
- คนงานทั่วไป (ช่วยงานพัฒนาชุมชน) (๑)

ระดับ	อำนาจการท้องถิ่น			วิชาการ					ทั่วไป			ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง		รวม
	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส					
											๑	-	-	๑	-
จำนวน	๑	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๓

.แนวทางการพัฒนาพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้าง

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย กำหนดแนวทางการพัฒนาข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างทุกตำแหน่ง ได้มีโอกาสได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะทัศนคติ มีคุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ โดยจัดทำแผนพัฒนาพนักงานส่วนตำบลตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีระยะเวลา ๓ ปี ตามรอบของแผนอัตรากำลัง ๓ ปี การพัฒนานอกจากจะพัฒนาด้านความรู้ทั่วไปในการปฏิบัติงาน ด้านความรู้ และทักษะเฉพาะของงานในแต่ละตำแหน่ง ด้านการบริหาร ด้านคุณสมบัติส่วนตัว และด้านคุณธรรมและจริยธรรมแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวายได้ตระหนักถึงการพัฒนาตามนโยบายแห่งรัฐ คือ การพัฒนาไปสู่ Thailand ๔.๐ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากรเพื่อส่งเสริมการทำงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก กล่าวคือ

๑. เป็นองค์กรที่เปิดกว้างและเชื่อมโยงกัน ต้องมีความเปิดเผยโปร่งใส ในการทำงานโดยบุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการหรือมีการแบ่งปันข้อมูลซึ่งกันและกัน และสามารถเข้ามาตรวจสอบการทำงานได้ตลอดจนเปิดกว้างให้กลไกหรือภาคส่วนอื่นๆ เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมและโอนถ่ายภารกิจที่ภาครัฐไม่ควรดำเนินการเองออกไปให้แก่ภาคส่วนอื่นๆ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการแทน โดยการจัดระเบียบความสัมพันธ์ในเชิงโครงสร้างให้สอดคล้องกับการทำงานในแนวระนาบในลักษณะของเครือข่ายมากกว่าตามสายการบังคับบัญชาในแนวดิ่ง ขณะเดียวกันก็ยังต้องเชื่อมโยงการทำงานภายในภาครัฐด้วยกันเองให้มีเอกภาพและสอดคล้องประสานกัน ไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นด้วยตนเอง

๒. ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ต้องทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า โดยตั้งคำถามกับตนเองเสมอว่า ประชาชนจะได้อะไร มุ่งเน้นแก้ไข ปัญหาความต้องการและตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยไม่ต้องรอให้ประชาชนเข้ามาติดต่อขอรับบริการหรือร้องขอความช่วยเหลือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งใช้ประโยชน์จากข้อมูลของทางราชการและระบบดิจิทัลสมัยใหม่ในการจัดบริการสาธารณะที่ตรงกับความต้องการของประชาชน พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกโดยมีการเชื่อมโยงกันเองของทุกส่วนราชการเพื่อให้บริการต่างๆ สามารถเสร็จสิ้นในจุดเดียว ประชาชนสามารถเรียกใช้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตลอดเวลาตามความต้องการของตนและผ่านการติดต่อได้หลายช่องทางผสมผสานกัน ไม่ว่าจะเป็นติดต่อมาด้วยตนเอง อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย หรือแอปพลิเคชันทางโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น

๓. องค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย ต้องทำงาน อย่างเตรียมการไว้ล่วงหน้ามีการวิเคราะห์ความเสี่ยง สร้างนวัตกรรมหรือความคิดริเริ่มและประยุกต์องค์ความรู้ ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาใช้ในการตอบโต้กับโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน เพื่อสร้างคุณค่ามีความยืดหยุ่น และความสามารถในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างทันเวลาตลอดจนเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง และปรับตัวเข้าสู่สภาพความเป็นสำนักงานสมัยใหม่ รวมทั้งทำให้บุคลากรมีความผูกพันต่อการปฏิบัติราชการ และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมกับบทบาทของตน

ทั้งนี้ วิธีการพัฒนาอาจใช้วิธีการใด วิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีก็ได้ เช่น การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างระบบการจัดการความรู้และการพัฒนากำลังคน

แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน	รายละเอียดแผนงาน/โครงการ
๑.๑ แผนงานด้านพัฒนาความรู้ในองค์กร - การดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและ ยุทธศาสตร์กำลังคนองค์การบริหารส่วนตำบลบึงห้วย - การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เวทีวิชาการข้าราชการรู้ทันการเปลี่ยนแปลง	- จำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและยุทธศาสตร์กำลังคน องค์การบริหารส่วนตำบลตำบลบึงห้วย - จำนวนครั้งของการจัดเวทีวิชาการข้าราชการรู้ทันการเปลี่ยนแปลง	- จัดกิจกรรมประชุมเพื่อกำหนดแนวทางและการดำเนินงานพัฒนา ระบบราชการและยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลบึงห้วย - จัดประชุมแลกเปลี่ยนความรู้และถ่ายทอดความรู้วิชาการด้านต่าง ๆ เป็นประจำทุกเดือน เดือนละ ๑ ครั้ง รวม ๑๒ ครั้งต่อปี
๑.๒ แผนงานจัดทำระบบแผนและประสานการพัฒนาบบราชการหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัด - การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในสังกัด - การหาความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร - การประชุมประสานแผนการพัฒนาบุคลากร	- หน่วยงาน/ส่วนราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบึงห้วยจัดทำแผนปฏิบัติราชการ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรในสังกัด ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ แล้วเสร็จ - ทุกส่วนราชการ/หน่วยงานมีการหาความจำเป็นและมีเอกสารแสดงขั้นตอนการหาความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากรในสังกัดเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในสังกัด - มีแผนการพัฒนาบุคลากรประจำปี - มีแผนการพัฒนาพนักงานส่วนตำบลประจำปีงบประมาณของทุกส่วนราชการ/หน่วยงาน - มีแนวทางการประสานการพัฒนาบุคลากร ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๓	- ส่วนราชการ/หน่วยงานสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในสังกัด - ทุกส่วนราชการจัดให้มีการหาความจำเป็นเบื้องต้นในการพัฒนาบุคลากรและใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนการพัฒนาบุคลากรในสังกัด - จัดการประชุมส่วนราชการ/หน่วยงานจัดทำแผนการพัฒนาพนักงานส่วนตำบล ปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๓

แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน	รายละเอียดแผนงาน/โครงการ
- การจัดระบบฐานข้อมูลบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย	- มีฐานข้อมูลบุคลากรที่เป็นปัจจุบันครอบคลุมทุกส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัดพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย - การจัดทำข้อมูลบุคลากรแห่งชาติ	- ทุกส่วนราชการ/หน่วยงานจัดทำข้อมูลบุคลากรในสังกัดให้เป็นปัจจุบันครบถ้วนและสามารถนำมาปรับใช้ได้ทันที
๑.๓ แผนงานด้านการบริหารงานบุคลากร - มีการแต่งตั้ง โอน ย้าย ข้าราชการในสังกัด - การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการในสังกัด /ค่าจ้าง/ค่าตอบแทน - มีการเลื่อนระดับ - การดำเนินการทางวินัย - การสรรหาและเลือกสรรบุคลากร	- มีการแต่งตั้ง (ย้าย) ข้าราชการในสังกัดทุกระดับ - มีการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการในสังกัด/ค่าจ้าง/ค่าตอบแทน - มีการเลื่อนระดับข้าราชการ ตามประเภท และระดับ ตามหลักเกณฑ์ - มีการดำเนินการทางวินัย - มีการสรรหาและเลือกสรรบุคลากร	- ทุกส่วนราชการจัดทำข้อมูลบุคลากรในสังกัดให้เป็นปัจจุบันครบถ้วนและสามารถนำมาปรับใช้ได้ทันที - อบต.เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการทุกระดับในสังกัดและให้ข้อคิดเห็นประกอบการ/รวมทั้งการเลื่อน ค่าจ้าง ลูกจ้างประจำ และการเลื่อนค่าตอบแทนพนักงานจ้าง - ข้าราชการในสังกัดที่มีคุณสมบัติ ผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์ ได้รับการเลื่อนระดับตามมติ ก.อบต.จังหวัด - นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการทางวินัยสำหรับข้าราชการท้องถิ่นและบุคลากรในสังกัด - ดำเนินการสรรหาและเลือกสรรบุคลากรในสังกัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการฝึกอบรม

แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน	รายละเอียดแผนงาน/โครงการ
๑.๔ แผนงานพัฒนาบุคลากรโดยการศึกษาต่อ ฝึกอบรมทัศนศึกษาดูงานภายใน/ภายนอกประเทศ - โครงการพัฒนาบุคลากรโดยการศึกษาต่อทั้งในระบบและนอกระบบ	- มีข้าราชการ/บุคลากรในสังกัดศึกษาต่อในระบบและนอกระบบ	- ข้าราชการในสังกัดได้ศึกษาต่อตามความต้องการขององค์กรโดยการสนับสนุนทุนของส่วนราชการต้นสังกัด, ทุนส่วนตัว, จังหวัด, หน่วยงาน

- โครงการพัฒนาบุคลากรโดยการศึกษาดูงาน/ฝึกอบรมกับหน่วยงานภายนอก ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ	- มีข้าราชการ/บุคลากรที่เข้ารับการอบรมดูงานกับหน่วยงานในต่างประเทศ/ภายนอก	ส่วนท้องถิ่น องค์กร และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เช่น อบจ. , องค์การบริหารส่วนตำบล , ธนาคาร , บริษัท , ห้างร้านต่าง ๆ ในพื้นที่ - มีข้าราชการ/บุคลากรที่เข้ารับการอบรมดูงานกับหน่วยงานภายในประเทศและภายนอกต่างประเทศ
๒.๑ แผนงานฝึกอบรมบุคลากรตามความจำเป็น (หลักสูตรกลาง)	- มีการจัดการฝึกอบรมสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือการให้ความรู้ในลักษณะของการจัดหลักสูตรต่าง ๆ แก่ข้าราชการและบุคลากรในสังกัด ตามความจำเป็นและเป็นประโยชน์กับหน่วยงานโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจัดทำเป็นหลักสูตรกลาง	- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจัดทำหลักสูตรกลางเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนและบุคลากรในสังกัดส่วนราชการ/หน่วยงานต่าง ๆ
๒.๒ แผนงานฝึกอบรมบุคลากรในสังกัดหน่วยงานต่าง ๆ (หลักสูตรเฉพาะด้าน)	- มีการจัดการฝึกอบรมสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการหรือให้ความรู้ในลักษณะของการจัดหลักสูตรต่าง ๆ โดยจัดทำเป็นหลักสูตรเฉพาะด้าน เช่น ด้านสาธารณสุข ด้านการเกษตร การพัฒนาชุมชน ฯลฯ	- ส่วนราชการ/หน่วยงานจัดทำหลักสูตรเฉพาะด้านเพื่อพัฒนาบุคลากรในสังกัด เป็นการเพิ่มและพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติให้แก่บุคลากรในสังกัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้

แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน	รายละเอียดแผนงาน/โครงการ
๓.๑ แผนงานจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์และการพัฒนากำลังคน	- มีการทำแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์	- จัดให้มีคณะทำงานจัดทำระบบการบริหารความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา
๓.๒ แผนงานสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนากำลังคนเพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด - โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดพื้นที่ องค์การบริหารส่วน	- มีการทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดพื้นที่ องค์การ	- สนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดพื้นที่

ตำบลบุงหวาย - โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวายและองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน	บริหารส่วนตำบลบุงหวาย - มีการจัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรภายนอกองค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย	องค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย เป็น การ แสวงหาความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากร ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ
--	--	--

กลยุทธ์ในการพัฒนาพนักงานส่วนตำบลบุงหวาย มีดังนี้

๑.ด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล

๑.๑ โครงการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรต่าง ๆ

ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

๑.๒ โครงการจัดฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๓ โครงการทัศนศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงาน และการปฏิบัติงาน

๒.ด้านการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๑ โครงการจัดซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน

๒.๒ การประชาสัมพันธ์กิจกรรม เผยแพร่การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย ผ่านทางเว็บไซต์ อบรม. ทางโซเชียลต่าง ๆ เช่น เฟซบุ๊กไลน์ของ อบท.

๓.ด้านการพัฒนาระบบการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน

๓.๑ พัฒนาระบบการจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน และประโยชน์ตอบแทนอื่นให้มีประสิทธิภาพ

๓.๒ โครงการเพิ่มบรรยากาศในการทำงาน และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีในการปฏิบัติงาน

๓.๓ กิจกรรมยกย่องเชิดชูพนักงานดีเด่น ประจำเดือนหรือประจำปี

๔.ด้านการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรม

๔.๑ โครงการฝึกอบรมและเสริมสร้างระบบคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม

๔.๒ โครงการคัดเลือกพนักงานที่มีคุณธรรมจริยธรรมดีเด่น

๔.๓ การจัดกิจกรรมรณรงค์การป้องกันและทุจริตในการปฏิบัติราชการ

๔.๔ จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตของเจ้าหน้าที่ในองค์กร

๕.ด้านการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้

๕.๑ โครงการเสริมสร้างและพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ไปสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้

๕.๒ การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในองค์กร

๕.๓ การจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย

๔.๔ การสร้างสมดุลชีวิตในการปฏิบัติงาน

ประกาศคุณธรรม จริยธรรมของพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้าง

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย ได้ประกาศคุณธรรม จริยธรรมของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง ซึ่งเป็นไปตามแนวทางประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางทางจริยธรรมของข้าราชการพนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ดังนี้

๑. การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม

๒. การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ

๓. การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
๔. การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
๕. การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
๖. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนความจริง
๗. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้
๘. การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๙. การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

แนวทางการพัฒนาพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้าง

พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย จะพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร โดยคำนึงถึงประโยชน์ของราชการและให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาค

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย จะกำหนดแนวทางพัฒนาพนักงานส่วนตำบล โดยทำการจัดทำ แผนแม่บทการพัฒนาพนักงานส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๐ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และจริยธรรม อันจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานส่วนตำบลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ พนักงานส่วนตำบล ทุกคน ทุกตำแหน่งได้มีโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาภายในช่วงระยะเวลาตามแผน อัตราค่าจ้าง ๓ ปี ทั้งนี้ วิธีการพัฒนา อาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีก็ได้ เช่น การปฐมนิเทศการ ฝึกอบรม การศึกษาหรือดูงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ ฯลฯ ประกอบในการพัฒนาพนักงานส่วนตำบล เพื่อให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บังเกิดผลดีต่อประชาชนและท้องถิ่นต่อไป (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก)

ประกาศคุณธรรม จริยธรรมของพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้าง

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงหวาย ได้ประกาศคุณธรรม จริยธรรมของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง ซึ่งเป็นไปตามแนวทางประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนด มาตรฐานกลางทางจริยธรรมของข้าราชการพนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ดังนี้

๑. การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
๒. การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
๓. การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
๔. การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
๕. การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
๖. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนความจริง
๗. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้
๘. การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๙. การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร
 พร้อมนี้ได้ยึดแนวทางการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ ในการเสริมสร้างธรรมาภิบาล ตามที่สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดไว้

• ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การกำหนดมาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อสร้างกลุ่มผู้นำและองค์การ
 สุจริตธรรมที่มีศักดิ์ศรี (Organization Integrity)

- กลยุทธ์ที่ ๑.๑ ยกย่องข้าราชการ / ผู้นำรุ่นใหม่ในการขับเคลื่อนคุณธรรม
- กลยุทธ์ที่ ๑.๒ สร้างองค์การสุจริตธรรมที่มีศักดิ์ศรี (Organizational Integrity)
- กลยุทธ์ที่ ๑.๓ กำหนดมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น

• ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ สร้างทักษะ และพัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 ในรูปแบบต่าง ๆ

- กลยุทธ์ที่ ๒.๑ ปลุกจิตสำนึกผ่านพระราชกรณียกิจ พระราชจริยวัตร และพระบรมราโชวาท
- กลยุทธ์ที่ ๒.๒ กำหนดหลักสูตรฝึกอบรมและโครงการพัฒนาภาคบังคับแก่ข้าราชการทุกระดับ
- กลยุทธ์ที่ ๒.๓ สร้างศูนย์กลางในการวิจัย สำรวจ ให้คำปรึกษาแนะนำและข้อมูลข่าวสารด้าน

ธรรมาภิบาล

- กลยุทธ์ที่ ๒.๔ พัฒนาและปฐมนิเทศข้าราชการอย่างเข้มข้น
- กลยุทธ์ที่ ๒.๕ กำหนดหลักสูตรฝึกอบรมและโครงการพัฒนาเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน และสู่

มาตรฐานสากล

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การปรับปรุงระบบบริหารทรัพยากรบุคคล
- กลยุทธ์ที่ ๓.๑ ปรับปรุงแนวทางและกฎระเบียบในการสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง โอน ย้าย โดยยึด

หลักธรรมาภิบาล

- กลยุทธ์ที่ ๓.๒ ขับเคลื่อนจรรยาบรรณข้าราชการไปสู่การปฏิบัติ
- กลยุทธ์ที่ ๓.๓ ขับเคลื่อนระบบสวัสดิการและผลประโยชน์เกื้อกูลแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างการมีส่วนร่วมในระบบสนับสนุนและโครงสร้างพื้นฐานทางด้าน

คุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล

• กลยุทธ์ที่ ๔.๑ เปิดโอกาสให้ข้าราชการเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและกฎระเบียบ
 ที่เกี่ยวข้อง

• กลยุทธ์ที่ ๔.๒ เปิดให้ประชาชน และหน่วยงานอื่นเข้ามามีส่วนร่วมและการติดตามสถานการณ์
 การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒
ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

(๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชน จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใส ตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรมฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

- (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนวัตกรรม รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะ ที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มีธรรมาภิบาล อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดี ของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรมนักคิด ผู้ประกอบการเกษตรยุคใหม่ และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชน ในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดิน ในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกัน การเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐ ที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันมีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทัน

ต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกัน และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัยมีความเป็นสากลมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนาโดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

(๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

เป้าหมายการพัฒนา

๑. คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น
๒. คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น
๓. คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง

อย่างต่อเนื่อง

๔. คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น

๕. สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน

แนวทางการพัฒนา

๑. ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์
๒. พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
๓. ยกระดับคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๔. ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพ และให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และลดค่าใช้จ่ายในระบบสุขภาพภาครัฐ
๖. พัฒนาระบบการดูแล และสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
๗. ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกันและแก้ไขปัญหาค่าครองชีพ

๒. เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

๓. เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากร ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด ให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ
๒. การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการ ที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๓. การเสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็ง การเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดิน และทรัพยากรภายในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เป้าหมายการพัฒนา

๑. เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
๒. การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

แนวทางการพัฒนา

๑. การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม
๒. การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป้าหมายการพัฒนา

๑. การรักษา และฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็น ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มจาก ๑.๕๓ ล้านไร่ เป็น ๑.๕๘ ล้านไร่ มีการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

๒. สร้างความมั่นคง และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ บริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน เพิ่มพื้นที่ชลประทาน ปีละ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่ ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิต และการบริโภค ป้องกันและลดความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

๓. การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษ ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง และนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการกำจัดไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐ กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้องฟื้นฟูแหล่งน้ำผิวดินให้มีคุณภาพในเกณฑ์ดี และแก้ไขปัญหาวิกฤติหมอกควัน

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลง ภายใน ปี ๒๕๖๓ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗ ของการปล่อยในกรณีปกติมีกลไกจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในด้านต่างๆ หรือในพื้นที่หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะได้รับผลกระทบสูง

๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติความสูญเสียในชีวิต และทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

แนวทางการพัฒนา

๑. การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเป็นธรรม
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
๓. แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖. บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
๗. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความ มั่งคั่ง และยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ
๒. สังคมมีความสมานฉันท์ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาคความมั่นคง
๓. ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษา และการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น
๔. ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ และนานาชาติ ในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ
๕. ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทางทหาร มีอันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลก และมีอันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์ในต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก
๖. จัดทำแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
๒. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหาร และภัยคุกคามอื่นๆ
๓. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
๔. การรักษาความมั่นคง และผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เพื่อคงไว้ซึ่งประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของชาติเหนืออาณาเขตทางทะเล
๕. การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และการให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ ให้อยู่ในอันดับสองของอาเซียน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. เพิ่มคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันให้อยู่สูงกว่า ร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนา
ฉบับที่ ๑๒

๔. ลดจำนวนคดีที่มีการพิจารณาตัดสินลงโทษผิดพลาด

แนวทางการพัฒนา

๑. ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความ
โปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

๒. ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลัง
ภาครัฐ

๓. เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖. ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้อง
กับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

เป้าหมายการพัฒนา

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม

๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่ง

๓. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

๔. การพัฒนาด้านพลังงาน

๕. การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

๖. การพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

๒. การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง

๓. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

๔. การพัฒนาด้านพลังงาน

๕. การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

๖. การพัฒนาระบบน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เพิ่มอันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยี

๒. เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาสู่ ร้อยละ ๑.๕ ของ GDP และมี
สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเป็น ๗๐:๓๐

๓. เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น ๒๕ คน ต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๔. เพิ่มโอกาสการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ของเกษตรกรราย
ย่อยวิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๕. เพิ่มจำนวนนวัตกรรมทางสังคม และนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการที่ผลิตได้เอง
ภายในประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑. เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และเชิงสังคม
๒. พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur)
๓. พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น
๒. เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม ในสังคมตัวชี้วัดเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่
๓. พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน ร้อยละ ๒๐

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง
๒. การพัฒนาเมือง
๓. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนา

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ
๒. ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น
๓. ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาค อนุภูมิภาคอาเซียน และเอเชียรวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้
๔. ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์
๒. พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค
๓. การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย
๔. เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน
๕. การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ
๖. บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ
๗. การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศ ระหว่างภูมิภาค โดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์เพื่อเป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลกเพื่อรักษาสอดคล้องในปฏิสัมพันธ์ระหว่างไทยและมหาอำนาจต่างๆ ทั้งในระดับโลกและภูมิภาค
๘. ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาค และนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้าน

(๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำประสบอุทกภัย และภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการแต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาด้านพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัย เพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศรวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อแก้ไขปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๒. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๓. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๔. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๕. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ลดลง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดค่าฐาน	ตัวชี้วัด ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาค	๘๙๒,๖๗๖ ล้านบาท (มูลค่า CVM ปี ๒๕๕๙)	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๕	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๕	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๕	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๕	ขยายตัว เฉลี่ย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี

สัมประสิทธิ์ ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจาย รายได้	๐.๔๔๖ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๖
---	--------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	-----------------------

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิต

อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำโดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝาย และพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ชี มูล โดยศึกษาสำรวจและจัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำ ในภาคและระหว่างภาค

๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพ และรายได้ของผู้มีรายได้น้อยโดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อยมีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพยกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ ตามแนวทางพหุสัณฐานโมเดล และหนองบัวลำภูโมเดล

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิต และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสโดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ และพึ่งพาตนเองได้ ในบั้นปลายชีวิต ยกกระดับสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงโรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพ และมีรายได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชน และส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมบูรณาการร่วมกันระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา สื่อ และภาคเอกชน” ในการหล่อหลอม ปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมให้คนไทยดำเนินชีวิตที่ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุตรดิตถ์ นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชน และเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาล ในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับ และผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยง และระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็ก ในด้านโภชนาการที่เหมาะสมตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็ก ในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐานเพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเครือข่ายภาคประชาชน ในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธี และสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรแปลงใหญ่ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศการพัฒนาการเกษตร สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมีอาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิตพร้อมทั้งขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิตและแปรรูป โดยใช้นวัตกรรมการยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่นส่งเสริมเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความต้องการตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผักผลไม้ และไม้ดอกในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์ และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้าในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณ มากพอ และมีคุณภาพ

ตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนมในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้า และปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยง และทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัย และนวัตกรรมระดับสูงในลักษณะสหวิทยาการที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรของเสีย และน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูงก่อให้เกิดความก้าวหน้าและนวัตกรรมในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตรอาหาร สาธารณสุขและการแพทย์พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ อำนาจเจริญ และอุดรธานี โดยพัฒนาเทคโนโลยี การผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์สมุนไพร และสร้างแบรนด์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออกส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ และตอนล่าง ๒ ด้วยการพัฒนาต่อยอดจากวัตถุดิบ และของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น ชีวเภสัชภัณฑ์อาหาร อาหารสัตว์ในอนาคต โปรตีนทางเลือก ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ พลาสติก ชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์หรืออาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชนจากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือนมาผลิตเป็นพลังงาน เพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคในพื้นที่ เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบ ในพื้นที่พัฒนาผู้ประกอบการ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึง แหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม การพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น E-Commerce, E-Marketing เป็นต้น

๖) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ สกลนคร อุดรธานี หนองบัวลำภู และจังหวัดที่มีศักยภาพ เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าพร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบ และการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจ เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่โดยจัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่มีคุณภาพ และให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐานที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยให้มีความสำคัญต่อการผังเมืองการเพิ่มพื้นที่สีเขียวความสะอาด และดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และสนับสนุนพลังงานสะอาด

๘) อนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์ และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำ และป่าธรรมชาติที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูปลูกป่า และป้องกันการบุกรุกเพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำ และป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึง การอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนาที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของอุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยให้มีความพร้อมการวิจัยในชั้นประยุกต์ และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาดการทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่อง เพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรม หรือเทศกาลประจำปีในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน และเมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา และเมืองเก่าสกลนคร พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่นหรืออัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนัก และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทย และต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่นลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยวดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยาน และการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/CaravanTours) การท่องเที่ยวเชิงมหรหรรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนากันเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัยส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการ และทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดขอนแก่น ภาพสลัก อนุสรณ์ หนองบัวลำภู และชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วมมีความสนุกสนานรื่นเริง (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาวิวัฒนาการของภาค ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและ นันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ ของที่ระลึก ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและธุรกิจ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและ เครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพ ทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิต บุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติรวมทั้งส่งเสริม กิจกรรมทางการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ เพื่อให้เกิดความสมดุล และยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่า ต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐานดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่าย เพื่อกระจาย นักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชน และท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชนกับชุมชน และท้องถิ่นทั้งในประเทศ และกับประเทศเพื่อนบ้านที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวรวมทั้งพัฒนา ทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยวจัดฝึกอบรมภาคีทุกด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้น พัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึกร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยว เฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยวรวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจ หลักภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและ พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อาทิ แผนการ พัฒนารถไฟความเร็วสูงช่วงนครราชสีมา - หนองคาย การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ช่วงขอนแก่น - หนองคาย ช่วงจระ - อุบลราชธานี และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง และทางพิเศษช่วงระเบียบเศรษฐกิจ EWEK ด้านตะวันออก

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนา รถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยานให้สามารถรองรับปริมาณความต้องการเดินทาง และขนส่งสินค้าทางอากาศที่เพิ่มขึ้น (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา ขอนแก่น เลย และ สกลนคร) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

๓) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจการค้า การลงทุน การบริการสุขภาพ และศูนย์กลางการศึกษา โดยจัดทำแผนแม่บทพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญ เช่นเขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เขตนวัตกรรม พื้นที่อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และพื้นที่เปิดโล่ง เป็นต้น พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบา เมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองนครราชสีมา เมืองขอนแก่น และเมืองอุบลราชธานี โดยพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบเมืองกระชับ ให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน แบบผสมผสานทั้งการทำงาน การอยู่อาศัย และการนันทนาการล้อมรอบสถานีขนส่ง และพัฒนาพื้นที่บริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้เคียงพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ นครพนม หนองคาย มุกดาหาร ให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ

๕) พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม โดยพัฒนาและยกระดับความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซ่อมบำรุง และผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและระบบรางที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล พัฒนากำลังแรงงานและนวัตกรรมเพื่อเตรียมพร้อมรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมการบินในจังหวัดนครพนม ร้อยเอ็ด และขอนแก่น อุตสาหกรรมระบบรางในจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และพัฒนาสถานีขนส่งสินค้าในจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และอุดรธานี

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการจัดกาการค้าแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากลเร่งเชื่อมต่อบริเวณด่านชายแดนภายใน และระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดรธานี และรถไฟความเร็วสูงเพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า การเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคนม

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาคการใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

กรอบทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำแนวทางการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อให้ส่วนราชการระดับต่างๆ นำไปประกอบการพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาให้เป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกันโดยสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีดังนี้

แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แนวทางการพัฒนาหลัก	แนวทางการพัฒนารอง
๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย	๑. พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ๒. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่โดยส่งเสริมการปลูกพืชผักผลไม้ และไม้ดอก รวมทั้งส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงและโคนม ๓. สนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง	๑. พัฒนาให้นครราชสีมาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ๒. ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค ๓. ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียบเศรษฐกิจด้านตะวันออก-ตะวันตก ๔. เพิ่มศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน

๓. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณี วัฒนธรรมอารยธรรมขอมยุคก่อนประวัติศาสตร์ธรรมชาติและกีฬา สุนานาชาติ	๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยว - เชิงประเพณีวัฒนธรรม - อารยธรรมขอม - วัฒนธรรมลุ่มน้ำโขงและสุขภาพ - ยุคก่อนประวัติศาสตร์ - เชิงกีฬา - ธรรมชาติ ๒. พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้างเชื่อม สปป.ลาว
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๑. พัฒนาแหล่งน้ำดิบและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การกักเก็บ ๒. พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล และสร้างแหล่ง กักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ ที่เหมาะสม ในพื้นที่การเกษตร
๕. พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดม สมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทาง ชีวภาพ ในพื้นที่ต้นน้ำ	-
๖. การพัฒนาเมืองสำคัญ	๑. พัฒนาเมืองให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุน การบริการ สุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา ๒. พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่ง ระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่ สำคัญรวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
๗. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน	๑. ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษชายแดน ๒. สนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ๓. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องเข้า มามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการพัฒนา ๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เศรษฐกิจพิเศษชายแดนภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม

โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิพันธุ์ใหม่ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔

(ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ)

วิสัยทัศน์ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล

ค่านิยม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า	การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการแปรรูปผลผลิตการเกษตร ในระดับอุตสาหกรรมด้วยความรู้ เทคโนโลยีนวัตกรรม และการทำ เกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	พัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพทั้งกลุ่ม ระดับกลาง-บน กลุ่มความสนใจพิเศษ โดยนำเสนอสินค้าและบริการ ที่มีคุณภาพ ควบคู่กับการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการท่องเที่ยว และสร้างการเดินทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยว กับกลุ่มประเทศอาเซียน
การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล	การมีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกตามระบบ และมาตรฐานการค้าระหว่างประเทศ กฎหมาย ระเบียบ และข้อ ปฏิบัติมีความชัดเจนและเอื้อประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ และการ ทำงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามระบบ และมาตรฐาน การค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งผู้ประกอบการมีศักยภาพในการ แข่งขันเพื่อการทำธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ

พันธกิจ

- ๑) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
- ๒) พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
และส่งเสริมการตลาดเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
- ๓) สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ ในด้านการพัฒนาระบบ
สารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการ และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล

วัตถุประสงค์/เป้าประสงค์รวม

- ๑) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เพื่อเพิ่มมูลค่า
- ๒) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
- ๓) พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน
- ๔) ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน
- ๕) เพิ่มทักษะและความรู้ให้ประชาชน
- ๖) ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์
- ๗) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้าน
ความมั่นคง

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

- ๓) มูลค่าการค้าขายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี
- ๔) ประชาชนเข้าร่วมโครงการ ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ ๘๐
- ๕) ทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟู ป้องกันและมีสภาพคงอยู่อย่างยั่งยืนเป้าหมาย ร้อยละ ๐.๒๐ ต่อปี

๖) ความสุขของประชาชนและความปลอดภัยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) เพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจปศุสัตว์ และประมงด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป แปรสภาพ และมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์

๒) สนับสนุน และส่งเสริม ศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล

๓) การขยายฐานการตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) จำนวนแปลง ฟาร์ม และพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๕ ปี ๑,๐๐๐,๐๐๐ ไร่

๒) ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ตีรับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปแปรรสภาพของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๘๐

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป และเกษตรอินทรีย์ เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ

๑๐

๔) ร้อยละแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๖๐ ต่อปี

๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าขายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๒ ต่อปี

๖) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๕ ต่อปี

๗) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ร้อยละ ๓ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑) ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณ และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์

๒) แปรรูปและแปรสภาพสินค้าเกษตร และสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม

๓) ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์

๔) การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ

๕) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์

๖) การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนกับประเทศเพื่อนบ้าน

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย

- ๘) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
- ๙) บูรณาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม
- ๑๐) พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม
วัตถุประสงค์/แผนงาน**

- ๑) ส่งเสริมด้านความยุติธรรม
- ๒) พัฒนาระบบบริการสุขภาพ
- ๓) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย
- ๔) ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) ประชาชนได้รับบริการและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ต่อปี
- ๒) อัตราการฆ่าตัวตายลดลง ไม่เกิน ๖.๐ ต่อแสนประชากร
- ๓) ผู้พยายามฆ่าตัวตายไม่กลับมาทำร้ายตัวเองซ้ำภายใน ๑ ปี เป้าหมายรวม ๕ ปี ร้อยละ ๙๐
- ๔) ร้อยละของเด็ก ๐-๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๘๕ ต่อปี
- ๕) ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการสามารถรับรู้และเข้าใจในศักยภาพของตนเองและสามารถตั้งเป้าหมายในชีวิตของตนเองได้ เป้าหมายรวม ๕ ปี ร้อยละ ๙๐
- ๖) แรงงานอิสระ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ต่อปี
- ๗) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ย (IQ) ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ (โดยการวัดนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.๑ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔)
- ๘)เยาวชนไทยทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (ร้อยละ ๑๐๐ ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- ๑) การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
- ๒) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี
- ๓) การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ
- ๔) การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์/แผนงาน

- ๑) พัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว
- ๒) การพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนกลุ่มจังหวัด
- ๓) การจัดการขยะในพื้นที่
- ๔) การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๒๕ ต่อปี
- ๒) สัดส่วนเกษตรกรที่ทำการเกษตรบริเวณที่พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๒๕ ต่อปี
- ๓) ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ และไม้มีค่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว เป้าหมาย ร้อยละ ๐.๒๐/ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ต่อปี
- ๔) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๑ ต่อปี
- ๕) ร้อยละของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ๖) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ ๒๕ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาและอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่ปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย
- ๒) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ
- ๓) ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
- ๔) ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

วัตถุประสงค์/แผนงาน

- ๑) สังคมมีความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒) ความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย
- ๓) สังคมปลอดภัยเสพติด
- ๔) แรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดนได้รับการบริหารจัดการที่เป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนคดีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง ร้อยละ ๕
- ๒) จำนวนเหตุการณ์ (สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม) ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์เชิงลบกับเพื่อนบ้าน จำนวน ๐ ครั้ง หรือไม่เกิดขึ้นเลยต่อปี
- ๓) จำนวนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยเสพติดเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๕ ชุมชน ภายในปี ๒๕๖๕
- ๔) ระดับความสำเร็จในการจัดประชุมหารือเสริมสร้างความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างราชอาณาจักรไทย - สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว - ราชอาณาจักรกัมพูชา จำนวน ๓ ครั้ง

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่
- ๒) กระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และการสอดส่องดูแลความเรียบร้อยตามพื้นที่ชายแดน
- ๓) บูรณาการป้องกันปราบปรามและบำบัดปัญหาเสพติดในพื้นที่
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวเชิงบูรณาการ

๓) แผนพัฒนาจังหวัด ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“เมื่อนำอยู่ทันสมัย ประตุสู่การค้าการลงทุน ท่องเที่ยวหลายมิติ เกษตรสู่สากล”

คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
เมื่อนำอยู่ทันสมัย	- การพัฒนาเมืองให้มีระบบระเบียบ วินัย มีการวางผังเมือง ที่เป็นเอกลักษณ์ ระบบขนส่งมวลชน ภายในจังหวัดให้ทันสมัยเป็นเมืองอัจฉริยะ เพื่อสามารถเชื่อมโยงกับการคมนาคมหลัก ทั้งทางอากาศ ทางรถไฟ และทางถนน คุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในการชีวิตความเป็นอยู่การศึกษา การสาธารณสุข และในด้านวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามการเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ทั้งจากปัญหาอาชญากรรม อุบัติภัย/ภัยธรรมชาติ ยาเสพติดฯ การแก้ไขปัญหา และการดูแลด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การพัฒนาปรับปรุง และเสริมสร้างระบบสาธารณูปโภค (เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์) ให้ครอบคลุมพื้นที่

วัตถุประสงค์การลงทุน	- การส่งเสริมการค้าชายแดน การเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน ในภูมิภาค และเมืองที่มีการเจริญเติบโตทางการค้าการลงทุน มีเส้นทางคมนาคม เป็นจุดระบายสินค้าทั้งส่งออกและนำเข้าที่ส่งเสริมการติดต่อการค้าการลงทุน ในภูมิภาคนี้
ท่องเที่ยวหลายมิติ	- การมีการท่องเที่ยวที่หลากหลายและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณี/การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ/การท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นต้น รวมทั้งมีการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมและยกระดับศักยภาพของบุคลากร ทางการท่องเที่ยว ให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ระหว่างภาครัฐ เอกชนและชุมชน และสนับสนุนการขยายฐานตลาด นักท่องเที่ยวใหม่
เกษตรสู่สากล	- ยกระดับการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อจำหน่าย ในระดับ สากล โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายเกษตรกร ในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ด้านการเกษตร เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เกษตร ปลอดภัยปลอดภัยปศุสัตว์ เกษตรอินทรีย์ มีการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรกับ ผู้บริโภคและการตลาดการเพิ่มมูลค่าผลผลิต (การแปรรูป)

วัตถุประสงค์

- ๑) พัฒนาระบบผังเมืองโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้มีความทันสมัยรองรับการขยายตัว จากส่วนกลางและการใช้ชีวิตของประชาชนในจังหวัดให้มีความมั่นคง ปลอดภัยใน ทุกมิติ
- ๒) ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้ได้มาตรฐานและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาให้จังหวัดเป็นเมืองศูนย์กลางการประชุมและทางการค้าการลงทุนในภูมิภาค
- ๔) พัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของชุมชนและยกระดับคุณภาพ ของบุคลากรทางการท่องเที่ยว
- ๕) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ เพื่อสร้าง รายได้และมูลค่าเพิ่ม
- ๖) ความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน อาชีพ ฯลฯ
- ๗) การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม
- ๘) ส่งเสริมและพัฒนาให้จังหวัดเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

เป้าหมายการพัฒนา

- ๑) จังหวัดอุบลราชธานี มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่มีคุณภาพและเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม
- ๒) ประชาชนทุกช่วงวัย ได้รับการพัฒนาศักยภาพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๓) การขยายตัวด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การบริการ เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรมในทุกด้าน มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและกระจายสู่ประชาชนทุกระดับ การเพิ่มมูลค่าผลผลิต ทางการเกษตร GDP ของจังหวัดอุบลราชธานีเพิ่มขึ้น
- ๔) เมืองแห่งโอกาสในทุกด้าน (การศึกษา, สาธารณสุข, กีฬา, ท่องเที่ยว, การค้าการลงทุน วัฒนธรรมฯ)
- ๕) เมืองแห่งการค้าชายแดน (Logistics)
- ๖) เมืองแห่งเกษตรอินทรีย์

- ๗) พัฒนาระบบเทคโนโลยีเมือง (Smart City)
- ๘) เมืองแห่งศูนย์กลางทางการประชุม (MICE City)
- ๙) เมืองแห่งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๑๐) พลังงานทางเลือกจากขยะมูลฝอย หรือพลังงานทดแทน
- ๑๑) เมืองแห่ง Sport City

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- ๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ร้อยละ ๑.๕ ต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๗.๕
- ๒) ร้อยละของรายได้ต่อหัวของประชากร (Per Capita : GPP) ในพื้นที่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- ๓) ร้อยละของการทดสอบระดับชาติเฉลี่ย เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๔) สถิติอาชญากรรมลดลง ร้อยละ ๒๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัด ไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนา ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัยให้เป็นเมืองอัจฉริยะ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการค้าและการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัยให้เป็นเมืองอัจฉริยะ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน

วัตถุประสงค์

- ๑) การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๒) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ
- ๓) ระบบสาธารณสุขปึกแผ่นพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอ ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๔) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละผู้ป่วยโรคเบาหวานรายใหม่ ไม่เกินร้อยละ ๕ ต่อปี (ของผู้ป่วยที่มาตรวจรักษาพยาบาลทั้งจังหวัด)
 - ๒) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จบฐ. ร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
 - ๓) ร้อยละของรายได้ต่อหัวของประชากร (Per Capita : GPP) ในพื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
 - ๔) ร้อยละของผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น
 - ๕) ร้อยละผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นเฉลี่ยทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
 - ๖) ร้อยละของระยะทางเส้นทางคมนาคมที่ได้รับการยกระดับมาตรฐานทางที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี
- เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๕

๗) ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยและขยะมูลฝอยตกค้างได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐ ต่อปี

๘) ร้อยละของการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนพลังงานทดแทนพลังงานแสงอาทิตย์ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๕

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงได้ทุกกลุ่มวัย
- ๒) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในทุกช่วงวัย และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพให้มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น มีหลักประกันทางสังคม และการเข้าถึงบริการของรัฐ อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- ๓) พัฒนาระบบผังเมืองโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณสุขโรค และการระบายน้ำให้มีความทันสมัย และปลอดภัย
- ๔) ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เพื่อเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
- ๕) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พลังงานและสิ่งแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อเมืองอัจฉริยะ(Smart City)
- ๖) สร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- ๗) สร้างโอกาสในการประกอบอาชีพเพื่อการมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นของประชากรในจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการค้าและการลงทุน

วัตถุประสงค์

- ๑) ส่งเสริมการผลิตและกระจายสินค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนในภูมิภาค
- ๒) เชื่อมโยงการค้าการลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน+๓
- ๓) ส่งเสริมผู้ประกอบการ/วิสาหกิจ ให้มีศักยภาพ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๕ ต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒.๕
- ๒) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๔
- ๓) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้าการลงทุน
- ๒) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๓) ยกกระตือรือร้นการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน
- ๔) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ
- ๕) พัฒนาและยกระดับด้านการค้าชายแดนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนและผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

วัตถุประสงค์

การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประเพณี และธรรมชาติให้มีความยั่งยืน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ตลอดทั้งปี

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๕ ต่อปี ค่าเป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒๕
- ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ร้อยละ ๔ ต่อปี ค่าเป้าหมายรวม ๕ ปี ร้อยละ ๒๐

๓) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน จำนวน ๒ แห่งต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี จำนวน ๑๐ แห่ง

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนากิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความหลากหลาย
- ๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบการให้บริการโลจิสติกส์และสิ่งอำนวยความสะดวก

เพื่อรองรับการท่องเที่ยว

๓) ยกระดับการผลิตสินค้า การบริการและการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างโอกาส และเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน

๔) พัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

๕) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และขยายฐานการตลาด เพื่อพัฒนาความร่วมมือทางการท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ

๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรท่องเที่ยว ทางธรรมชาติ

๗) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล

วัตถุประสงค์

- ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตของสินค้าเกษตร
- ๒) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๓) พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ ๓ ต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๕

๒) ร้อยละของครัวเรือนเกษตรกรที่น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการเกษตร ร้อยละ ๓ ต่อปี

๓) ร้อยละเกษตรกรที่ผ่านเกณฑ์ Smart Farmer (เกษตรกรปราดเปรื่อง) เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๔๐

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรทั้งด้านปริมาณและคุณภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๒) ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าผลิตสินค้าเกษตรและการแปรรูปให้ได้คุณภาพมาตรฐานสากล
- ๓) พัฒนา/ส่งเสริมศักยภาพเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องด้านการเกษตร
- ๔) ส่งเสริมเกษตรกรให้พัฒนาตนเองโดยใช้หลักแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๕) เพิ่มศักยภาพเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องด้านการเกษตรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน

วัตถุประสงค์

๑) พิทักษ์รักษาและเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ (ชาติ, ศาสนา, พระมหากษัตริย์) และสร้างความปรองดองสมานฉันท์

๒) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เสมอภาค เป็นธรรม

๓) พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคงและมีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

๔) สร้างความมั่นคงเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความเข้มแข็ง

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) สถิติอาชญากรรมลดลง ร้อยละ ๒๕ ต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๒๕
- ๒) สถิติของการจับกุมคดียาเสพติดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖ ต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๓๐
- ๓) จำนวนกิจกรรมเพื่อพิทักษ์ รักษา และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ในพื้นที่ ประสบความสำเร็จ ร้อยละ ๑๐
- ๔) จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความมั่นคงและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่น้อยกว่า ๒๕ ครั้งต่อปี
- ๕) จำนวนความตกลงทางเศรษฐกิจตามกรอบความร่วมมือด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ไม่น้อยกว่า ๕ ครั้งต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ปลุกจิตสำนึกของคนในชาติเพื่อเทิดทูนสถาบันหลักของชาติและสร้างความปรองดองสมานฉันท์
- ๒) รักษาความสงบเรียบร้อย สร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ และตามแนวชายแดน
- ๓) ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีและร่วมมือในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาข้ามชาติซึ่งจะส่งผลกระทบในด้านความมั่นคงเศรษฐกิจและสังคมกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๔) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

๔.๑ วิสัยทัศน์

“เป็นกลไกขับเคลื่อนท้องถิ่น ให้พัฒนาอย่างยั่งยืน”

๔.๒ ยุทธศาสตร์

- ๑) การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ๒) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของท้องถิ่น
- ๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ๔) การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
- ๕) การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

๔.๓ เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ
- ๓) ประชาชนมีองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ
- ๔) ประชาชนเดินทางสัญจรไปมาได้สะดวก มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๕) ประชาชนมีน้ำต้นทุนเพื่อการเกษตรกรรม
- ๖) จัดกิจกรรม/สถานที่บริการประชาชนด้านการกีฬาและนันทนาการ
- ๗) จัดกิจกรรมด้านการสาธารณสุขบริการประชาชน
- ๘) ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ประสบสาธารณภัยได้รับการสงเคราะห์
- ๙) ประชาชนมีองค์ความรู้ และมีส่วนร่วมด้านการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย
- ๑๐) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และบำรุงรักษา
- ๑๑) ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่
- ๑๒) ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยจากการใช้บริการสถานขนส่งผู้โดยสาร
- ๑๓) ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและปลอดภัยจากการใช้บริการศูนย์แสดง และจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
- ๑๔) ประชาชนพึงพอใจในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๔.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- ๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จัดการศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐาน
- ๓) ผู้เข้าร่วมโครงการผ่านเกณฑ์การประเมิน
- ๔) ประชาชนพึงพอใจในการสัญจร
- ๕) ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต่อการบริหารจัดการน้ำ
- ๖) ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนา และส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
- ๗) ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อการดำเนินงานด้านพัฒนาการสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม
- ๘) ระดับความพึงพอใจของผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ประสบสาธารณภัย ที่ได้รับการสงเคราะห์
- ๙) ผู้เข้าร่วมโครงการด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพผ่านเกณฑ์การประเมิน
- ๑๐) ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑๑) ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๑๒) ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่ใช้บริการสถานีขนส่งผู้โดยสาร
- ๑๓) ระดับความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
- ๑๔) ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมต่อการดำเนินงานด้านส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานี

๔.๕ ค่าเป้าหมาย

- ๑) ร้อยละ ๙๐ (เพิ่มขึ้นปีละ ๒ เกณฑ์)
- ๒) ร้อยละ ๖๐ (เพิ่มขึ้นปีละ ๕%)
- ๓) ร้อยละ ๗๕ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑%)
- ๔) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑%)
- ๕) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑%)
- ๖) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑%)
- ๗) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑%)
- ๘) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑%)
- ๙) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑%)
- ๑๐) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑%)
- ๑๑) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑%)
- ๑๒) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๖ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑%)
- ๑๓) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๖ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑%)
- ๑๔) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑%)

๔.๖ กุญแจ

- ๑ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - ๑) สร้างระบบการบริหารจัดการที่ดี

- ๒) พัฒนาระบบการบริหารงานคลัง
- ๓) พัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากร
- ๔) พัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน

๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของท้องถิ่น

- ๑) พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอน
- ๒) พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ๓) พัฒนาอาคารสถานที่ สื่อวัสดุกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- ๔) พัฒนาระบบการบริหารและการจัดการศึกษา
- ๕) พัฒนาองค์ความรู้และทักษะของประชาชน

๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑) พัฒนาระบบคมนาคมและขนส่งตามภารกิจถ่ายโอน
- ๒) พัฒนาระบบคมนาคมและขนส่งตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนหัว
อุบลราชธานี

- ๓) เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาระบบคมนาคมและขนส่ง
- ๔) บริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

- ๑) พัฒนาและส่งเสริมการกีฬา
- ๒) พัฒนาการสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม
- ๓) ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- ๔) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) อนุรักษ์ฟื้นฟูและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

- ๑) ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชยกรรม
- ๒) บริหารจัดการการท่องเที่ยว

(๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๕.๑ วิสัยทัศน์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูการค้าการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

๕.๒ พันธกิจ

- ๑) พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพแก่ประชาชน
- ๓) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น
- ๔) ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
- ๕) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน การดูแล และการรักษาสุขภาพ แก่ประชาชน
- ๖) ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ หน้าที่ ตามกฎหมาย ในระบอบประชาธิปไตย
- ๗) ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๘) ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน
- ๙) ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน
- ๑๐) ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๑๑) บริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

๑๒) ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม

๑๓) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๑๔) จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

๑๕) อนุรักษ์พันธุ์พืช และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๖) บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕.๓ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑) ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒) ประชาชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานภูมิปัญญาสมัยใหม่

๓) โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับบริบทวิถีชีวิตของท้องถิ่น

๔) ครอบครัวอบอุ่นชุมชนเข้มแข็ง

๕) ประชาชนมีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพเบื้องต้นและการป้องกันโรคอย่างเป็นระบบ

๖) ประชาชนมีความรู้ปรัชญาอุดมการณ์ สิทธิและหน้าที่ของตนเองในระบบประชาธิปไตย

๗) ศูนย์ประสานงานและบูรณาการข้อมูล ทรัพยากร ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๘) ความเข้มแข็งของภาคประชาสังคมและกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรภาคประชาชน

๙) ระบบการทำงานที่สนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๐) ชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้ มีส่วนร่วม ในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับชั้น

๑๑) ศูนย์บูรณาการข้อมูลการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน

๑๒) อุตสาหกรรมขนาดเล็ก กลุ่มอาชีพ ได้รับการส่งเสริมแบบครบวงจร (ความรู้ การผลิตการบริหารการตลาด) ในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน

๑๓) ประชาชนมีองค์ความรู้ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน

๑๔) ความเป็นระบบของข้อมูลพื้นที่เป็นสาธารณะผู้รับผิดชอบและการใช้สอยร่วมกันของประชาชน

๑๕) มีการจัดระบบการเรียนรู้เผยแพร่สื่อบทและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๖) บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ ๑ วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน

แนวทางที่ ๓ พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ

แนวทางที่ ๔ ขยายเขตการบริการไฟฟ้า ประปา รองรับการพัฒนาของชุมชน

แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษา สุขภาพประชาชน

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางที่ ๑ บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
ของทุกภาคส่วน

แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่ และกฎหมาย แก่ประชาชน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยประชาชน

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่

แนวทางที่ ๒ พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๓ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม

แนวทางที่ ๔ สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ

แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชยกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๑ บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ

แนวทางที่ ๔ จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๑ อนุรักษ์ พิธีกรรม ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญา

ท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิ

ปัญญาท้องถิ่นในชุมชน

แนวทางที่ ๓ จัดให้มีศูนย์การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๑ พัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๓ พัฒนาเครื่องมือ เครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๔ พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนจังหวัด

ยุทธศาสตร์	ความเชื่อมโยง
๑) ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัด อุบลราชธานี	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ - การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนจังหวัด
๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ที่ ๗ - การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์	ความเชื่อมโยง
๓) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ - การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัยให้เป็นเมืองอัจฉริยะ และ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน
๔) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	-
๕) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	-
๖) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ - การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย
๗) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ - การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์	ความเชื่อมโยง
๑) ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัด อุบลราชธานี	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ - การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของท้องถิ่น
๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ - การส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๓) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ - การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัยให้เป็นเมืองอัจฉริยะ และ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน
๔) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ - การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง สังคม
๕) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ - การแก้ปัญหาคะดกยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๖) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ - การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๗) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ - การพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ - การสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกัน ทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์	ความเชื่อมโยง
๑) ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๓) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ - การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัยให้เป็นเมืองอัจฉริยะ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน
๔) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ - การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๕) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ - บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๕ - การใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลาง และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค
๖) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์ที่ ๗ - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๗) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ - การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์	ความเชื่อมโยง
๑) ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ - การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ - การส่งเสริมคุณภาพชีวิต ยุทธศาสตร์ที่ ๓ - การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ยุทธศาสตร์ที่ ๕ - การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ ๖

ยุทธศาสตร์	ความเชื่อมโยง
	- การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ - การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัยให้เป็นเมืองอัจฉริยะ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ - การสร้างความมั่นคงของชาติ และความปลอดภัย ของประชาชน
๔) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ - การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ - การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ - การเสริมสร้างความมั่นคง
๕) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในช่วง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ - แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๖) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ - การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ - การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ในสังคม ยุทธศาสตร์ที่ ๔ - การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๕ - การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง และยั่งยืน
๗) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ - ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ ๓ - การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ - การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ ๕ - การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์	ความเชื่อมโยง
๑) ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ - การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ - การวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
๓) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ - การส่งเสริมการค้าและการลงทุน ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ - การส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยว เชิงคุณภาพ
๔) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ - การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
๕) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ
๖) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ - การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๗) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ - การสร้างความสามารถในการแข่งขัน